

- 2) Допуска ли правото на Европейския съюз (и по-специално член 12, параграф 3 от Директива 2014/24/ЕС ⁽¹⁾ относно вътрешното възлагане в режим на аналогичен съвместен контрол между няколко администрации) национална правна уредба (като съдържащата се в член 4, параграф 1 от Консолидирания текст на дружествата, в които се придобива участие — Законодателен декрет № 175 от 2016 г.), която възпрепятства публична администрация да придобие дялово участие (при всички положения годно да гарантира контрол или право на вето) в орган, в който няколко други администрации притежават дялово участие, когато съответната администрация възнамерява все пак да придобие в бъдеще положение на съвместен контрол и следователно възможност да извършва преки възлагания в полза на образувание, в което участват няколко органа?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 5 февруари 2019 г. — Burgo Group SpA/Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Дело C-92/19)

(2019/C 182/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Burgo Group SpA

Ответник: Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли Директива 2004/8/ЕО ⁽¹⁾ (по-специално член 12) тълкуване на членове 3 и 6 от Законодателен декрет № 20/2007 в смисъл, че те позволяват предоставянето на предимствата, посочени в Законодателен декрет № 79/1999 (и по-конкретно в член 11 и Решение № 42/02 от 19 март 2002 г. на Autorità dell'energia elettrica e del gas (Регулаторен орган за електроенергия и газ) — решение, с което се прилага горната разпоредба), и по отношение на невисокоэффективни съоръжения за комбинирано производство на енергия, включително след 31 декември 2010?
- 2) Допуска ли член 107 ДФЕС тълкуване на членове 3 и 6 от Законодателен декрет № 20/2007 в смисъла, посочен в [точка 1], доколкото съгласно това тълкуване посочената разпоредба може да представлява „държавна помощ“ и по този начин да се окаже в противоречие с принципа на свободната конкуренция?

- 3) Съответства ли на принципите на общностното право на равенство и недопускане на дискриминация, с оглед на посоченото в [точки 1 и 2] и предвид изричното становище на жалбоподателя, национална правна уредба, която позволява съществуването на схеми за подпомагане на невисокоефективно комбинирано производство на енергия до 31 декември 2015 г., тъй като такава може да бъде тълкуването на италианското национално право съгласно член 25, параграф 11, буква с), точка 1 от Законодателен декрет № 28 от 3 март 2011 г. за отмяна на разпоредбите на член 11 от Законодателен декрет № 79/1999, считано от 1 януари 2016 г., а понастоящем до 19 юли 2014 г. (съгласно член 10, параграф 15 от Законодателен декрет № 102 от 4 юли 2014 г.)?

- (¹) Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно насърчаване на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлинна енергия във вътрешния енергиен пазар и за изменение на Директива 92/42/ЕИО (ОВ L 52, 2004 г., стр. 50; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 107).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 6 февруари 2019 г. — San Domenico Vetraria SpA/Agenzia delle Entrate

(Дело C-94/19)

(2019/C 182/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: San Domenico Vetraria SpA

Ответник: Agenzia delle Entrate

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 2 и 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО (¹) на Съвета от 17 май 1977 година, както и принципът на данъчен неутралитет, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, въз основа на която не се считат за релевантни за целите на данъка върху добавената стойност наемането или командироването на персонал на дружеството майка, срещу които се възстановява само размерът на средствата за съответния разход от страна на дъщерното дружество?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 1977 г., стр. 1).